

Bijzondere zegeningen tijdens Soekot (Loofhuttenfeest) 2014 in Jeruzalem

Via de [hyperlinks](#) meer informatie

Het was de meest bijzondere Soekot viering, die ik ooit meemaakte in Jeruzalem. Door zoveel zegeningen en verrassingen voelde ik me een verwend kind. Alle dagen kreeg ik mooie verrassingen in de vorm van ontmoetingen en mooie gesprekken en ervoer elke dag Gods voorziening in alles wat ik nodig had en kon ook anderen hiermee zegenen.

Inleiding – mijn onvrede

Ongeveer 40 jaar geleden ging ik me afvragen, of God wel bestaat en of de Bijbel niet gewoon een verhalenboek is, wat weinig met de hedendaagse realiteit van doen heeft. Dit had te maken doordat ik de Bijbel serieuzer ging lezen en tot de conclusie kwam, dat er iets niet klopte. Wat ik las in bijv. Handelingen, hoe de volgelingen van [Jesjoea](#) leefden en Zijn voorbeeld volgden en daardoor ook de dingen (incl. wonderen en tekenen) meemaakten en Thora uitleefden zoals Hij, was als een verschil van dag en nacht met mijn leven. Ik wist direct, dat God bestaat en dus ook de Bijbel en dat er kennelijk wat mis was met mijn geloofsleven en zoals ik dat in die tijd in de kerk ervoer. Dat onbevredigend gevoel heb ik altijd gehouden, maar ervoer ook, dat God me telkens weer bemoedigde en nieuwe dingen liet zien en ervaren.

Enkele voorbeelden:

In 1975, maakte ik enkele dagen mee van [Eurofest](#), een internationale jeugdconferentie en evangelisatie campagne in Brussel. Hier werd een oproep gedaan om je leven in Gods handen te leggen. Na wat innerlijke strijd, ervoer ik dat te moeten doen. In die dagen leerde ik, het belang van persoonlijke tijd met God ('stille tijd') en werd ook overtuigd van eeuwig leven door geloof in Jesjoea, stopte met roken; later viel ik echter vrij snel weer in mijn oude leefpatroon terug.

Toen ik mijn vrouw Anneke leerde kennen, leerde ik met haar samen hardop te bidden. Na ons huwelijk ging God samen met ons verder in de ontwikkeling van ons geloofsleven. Al snel kregen we te maken met Israel, toen Anneke een van de eerste [Israel \(IPC-\) consulent[#]](#) werd. Via Israel leergangen van de NEM, leerden we over o.a. de zwarte bladzijden van de kerk. We leerden over de heidense achtergrond van kerkelijke feesten tegenover de Bijbelse feesten.

Tijdens [Reveilweken[#]](#) (NEM), merkte ik, dat mensen uit verschillende kerken, samen God konden prijzen op een manier, die ik niet kende. Als ze over Hem spraken, dan was dat vanuit een relatie: Vader sprak tot Zijn kind. Ook hoorde ik dat soms van andere gelovigen in eigen omgeving. Dat was iets, wat ik niet kende. God gebruikte een Messias belijdende Jodin, om onze ogen te openen voor de doop door onderdompeling (na geloof) en Hij leidde ons uit de kerk, naar een Pinkstergemeente, waar we leerden over de Heilige Geest en hoe Hij ons helpt en wil leiden in het dagelijkse leven. Nog weer later werd ik geleid om Sjabbat en Bijbelse feesten te vieren en bezoek ik een Messiaanse gemeente.

Soekot 2014 Jeruzalem

Dit keer verbleef ik in het Jerusalem Hostel; het was mijn 2e keus, want Abraham Hostel was al volgeboekt. Er was wat strijd, om de boeking te kunnen doen, maar nu ervoer ik de grote zegeningen van Zijn keus.

Heel bijzonder bestaat de grote meerderheid van de hostel gasten uit Bijbel gelovigen uit alle uithoeken van de wereld (van Hongkong tot VS, Zuid-Amerika en Zuid-Afrika, Zwitserland, Finland, Duitsland, Nederland, België, Engeland; gezinnen met kinderen, jong en oud); een aantal kende ik uit eerdere jaren in een ander hostel tijdens Soekot en daarnaast enkelen uit de gemeente, waar ik nu deel vanuit maak.

Gods Geest was hier nu heel sterk werkzaam, veel meer dan eerdere jaren.

Mijn vouwfiets 'ijzeren ezel'

Ik kon ook Chen, een Joodse medewerkster hiermee bemoedigen en ze reageerde, daar heel positief op. Later kon ik ook haar collega's daarmee bemoedigen.

Wat ik jaren geleden meemaakte (september 2006) in Petra Hostel in de oude stad, zie ik nu hier op veel grotere schaal: samen met elkaar delen, eten en drinken, zingen en met elkaar bidden. Dat gebeurt in de keuken, op het dak en ook tijdens Sjabbat in een park, waar behalve hostel gasten, ook anderen spontaan zich erbij voegden en er een grote groep ontstond. Een grote gezellige familie, met grote eenheid en met sjofar blazen samen eten, zingen, bidden en mooie gesprekken en getuigenissen. Dat deed me sterk denken aan hetgeen te lezen is in [Handelingen 2](#)[#], over het leven van de eerste geloofsgemeenschap na de uitstorting van de Heilige Geest tijdens Sjavoet (Wekenfeest - Pinksteren).

Ik arriveerde op de dinsdag voor Soekot en kon zo ook een mooi concert meemaken in Christchurch van Rosalind Hershkowitz en danseres Liora Ziet. Via deze link [een video impressie](#) Na afloop ontmoette ik nog wat andere Nederlanders in Yafo street, die juist waren aangekomen en had ik een mooi gesprek met een Duits echtpaar.

De volgende ochtend ontmoette ik boven op het dak van het hostel onverwachts Gabriella. Zij is een Messiasbelijdende Jodin, die deels in NL en deels in Jeruzalem woont. In 2006 kwam ik ook haar in Petra Hostel tegen en in 2013 plotseling opnieuw tijdens een sjabbatsmaaltijd bij Machlis. Zij vertelde me hoe ze in een visioen een oude muur met een poort zag. Ze vertelde me het hele visioen en zei, dat ze later in Jeruzalem, precies dezelfde muur en poort had gezien. Ze was ook binnen geweest en het bleek een centrum te zijn, waar moeders en kinderen verblijven en worden geholpen in afwachting van hart operaties van de kinderen. Ze zou die ochtend er naartoe en vroeg of ik mee wilde, om deze plaats te zien. Ik was inmiddels nieuwsgierig en ging mee, samen met nog een NL gelovige (Yoyce) uit het hostel. Daar aangekomen kwamen we binnen bij '[Shevet Achim](#)'[#] Na een rondleiding, werden we uitgenodigd, om met de vrijwilligers daar de lunch te gebruiken en kwam ik in een mooi gesprek met een jonge broeder uit Duitsland. Hij zei me na afloop, dat ik altijd welkom was, tijdens lunch of de avondmaaltijd, als dat zo uitkwam. Die woensdagavond begon Soekot en de eerste dag is dan een speciale Sjabbat t/m donderdagavond (Restaurants, winkels, etc, sluiten dan in de namiddag en openbaar vervoer komt stil te liggen). Ik had inmiddels begrepen, dat Machlis ook die avond een sjabbatsmaal zou houden. Inmiddels had ik nu 2 mogelijkheden, om de avondmaaltijd te houden.

Omdat ik had gehoord, dat rabbi Mordechai Machlis ook op woensdagavond (de beginavond van Soekot) een maaltijd zou houden en ik niet zeker wist of het Gods plan zou zijn, dat ik daar heen zou gaan, vroeg ik als bevestiging, dat het bij Machlis zou zijn, dat er minimaal 1 persoon met mij zou willen gaan. Dus nam ik me voor, als iemand anders er mee naar toe wil, ga ik. Ik vroeg een kamer genoot. Nadat hij erover hoorde, zei hij het nog niet te weten. Ik vertrok naar Abraham Hostel, om een vriend daar op te zoeken en tevens om te kijken, wat daar die avond te doen. Eventueel zou ik hem later nog eens vragen.

Soeka's zijn er in allerlei soorten en maten - versierd en altijd met open (takken) dak

Bij aankomst bij Abraham Hostel tegen het einde van de namiddag, vlak voor begin Soekot, begon het even heel kort licht te regenen, als een soort bemoedigende knipoog! Later aan het begin van de avond begon het zelfs zo hard te regenen, dat ik moest schuilen.

Het is een zegen als er aan het eind van de Soekot week regen valt of direct daarna – ik hoorde later die avond, dat men er pas om gaat bidden op de 2e dag van het feest.

Tot mijn verbazing waren er op dat moment in Abraham Hostel maar weinig mensen in de grote zaal (ontspanningsruimte/eetzaal), terwijl het hostel toch volledig bezet was. Ook op het dak was het erg rustig. Ik zag alleen een vrouw zitten in de soeka (loofhut), die men daar had geplaatst. Ik dacht, dat ze in een Bijbel las en begon een gesprek. Haar naam is Sara, een Jodin uit Brazilië en het boek bleek een Joods gebedenboek. Ze bleek geen plannen voor die avond te hebben en wel graag de avond bij Machlis te willen meemaken.

Terwijl ik beneden op haar wachtte sprak ik met een andere Nederlandse gast en vroeg haar of ze wist hoe je 'gezegende Soekot' in het Hebreeuws zegt. Ze wist het niet en adviseerde me, het aan een Jood te vragen. Ik werd trouwens steeds bij zegen bepaald. Mijn kamergenoot trof ik later niet meer en zo gingen we dus samen op weg door de wijk Mea Sheariem, waar we veel Joods orthodoxe mensen tegenkwamen en ik spontaan de Hebreeuwse uitdrukking voor 'gezegende Soekot' leerde, toen iemand onze groet beantwoordde met Chak Sameach oeMevorach (vrolijk en gezegend feest). De volgende dag hoorde ik van de voorganger van de Messiaanse gemeente de letterlijke vertaling van 'gezegende

Soekot': חג סוכות המבורך, Chak Soekot haMevorach.

Die avond zou ik veel zegeningen ervaren:

terwijl we buiten de deur van Machlis stonden te wachten, raakten we in gesprek met Salomon en kon ik wat meer delen over het verschil tussen religie en relatie met God, hoe God kan spreken en mijn eigen ervaringen hiermee.

Een zoon van Machlis kwam naar buiten en ik werd binnen geroepen. Het bleek, dat de soeka (loofhut) van Machlis nog niet was verlicht en mocht ik de stekker in het stopcontact doen. Ik mocht dus even als "[sjabbesgoj](#)" fungeren. Religieuze Joden mogen geen vuur maken en zelfs het drukken op een lichtsakelaar valt daar onder. Dat was me eerdere jaren al eerder overkomen, maar deze avond zelfs 3x. Na enkele minuten weer terug bij Machlis' huis kwamen 2 vrouwen me vragen, of ik mee wilde gaan om ze te helpen. In hun huis aangekomen, bleek het licht in de slaapkamer nog aan en deze mocht ik uitschakelen. Weer terug naar Machlis, kwamen even later 2 mannen me vragen mee te gaan. Dit keer was het verder de wijk in met allerlei zig-zag straatjes. Mij werd verteld, dat terug iemand mee zou gaan (wat overigens niet gebeurde), om bij Machlis terug te komen. Hier was de stroom uitgevallen en kon ik 3 schakelaars van het zekeringkastje omzetten en er was weer licht etc. De vrouw des huizes was heel blij en ik moest wat drinken. Na wat water gedronken te hebben, kwam ze met cake. Ik wilde weer terug, dus sneed ze 2 verschillende stukken af en verpakte het om mee te nemen. Vervolgens kwam ze met een mooie granaatappel en net toen ik wilde vertrekken, moest ik weer wachten en gaf ze me een plastic zak met fruit: granaatappels en sinaasappels)! Voor mij waren deze mogelijkheden om Joden te dienen al zegeningen op zich.

Omdat ik toch alleen weer terug moest, liep ik eerst verkeerd en na een paar keer vragen was ik weer terug en bleek de deur inmiddels open en was de bijeenkomst juist begonnen. Tijdens het voorlezen van een psalm, begon Machlis opeens te huilen en kon even niet verder spreken; dat gebeurde nog een paar keer. Hij excuseerde zich even later hiervoor, maar ik ervoer heel duidelijk de Heilige Geest aan het werk en kon hem dat ook zeggen. Tijdens de maaltijd worden ook de gasten uitgenodigd, om iets te delen, waar men iets van kan leren. Ik ervoer te mogen delen over de zegeningen, die ik de afgelopen dagen reeds had mogen ontvangen en i.h.b. deze dag en avond en ook over het gesprek wat ik dus buiten al had gehad over relatie met en het spreken van God.

Na afloop had ik nog goede gesprekken met Sara en Salomon, terwijl we haar weer terug begeleiden naar Abraham Hostel. Hier kon ik nog allerlei dingen met hun doorpraten en hen beide confronteren, dat ze voor Gods troon verantwoording moeten afleggen.

Het fruit en de cake kon ik de volgende ochtend delen met gasten in Jeruzalem Hostel.

Die dag ging ik naar de Mess. Gemeente in Christchurch, die ook juist die dag haar 27-jarig bestaan vierde. Na afloop trof ik o.a. een broeder uit India, die ik in Tel Aviv had leren kennen en ook kwam ik Israël tegen; hem trof ik eerder en ik had hem mogen helpen. Na overtuiging, dat Jesjoea de Messias is, is het voor hem nog een strijd, God volledig te vertrouwen en alles wat hij nodig heeft. Ik had een goed gesprek en mocht met hem bidden. Ik begreep, dat hij later in zijn hostel, hulp had gekregen van anderen en zo ook hierin bevestigd mocht worden. Die middag ontmoette ik andere Nederlanders op het terras van Christchurch en werd weer bemoedigd, hoe God ook in Nederland voorziet: o.a. in het pand van Pillar of Fire en een nieuwe Mess. Gemeente in den Haag en ook in Huis van Gebed, Elim, waar men een aantal maanden uitstel van vertrek had gekregen na ontdekking van vleermuizen in het pand. Die avond werd ik uitgenodigd met anderen in de keuken mee te eten en hadden we een mooie tijd van delen met o.a. Bagner, een intelligente atheïstische Brit en anderen, die daar ook aanwezig waren.

De volgende ochtend had ik weer allerlei mooie ontmoetingen tijdens het ontbijt. O.a. met Alexandra uit Oekraïne, die als vrijwilliger in het hostel werkt. Zij speelt heel goed viool en speelt nogal eens samen met Tomer, een Joodse rabbi. Zonder het te weten, had ik al een [video van haar](#) opgenomen, toen Tomer een lied speciaal voor Gabriella zong.

Ik maakte kennis met het Zuid-Afrikaanse echtpaar Cynthia & Malcolm en allerlei andere gasten. Het was bijzonder, dat elk wel iets had, waarover het gesprek ging, waar ik dan op een bepaalde manier weer associaties mee had. En zo was er herkenning en konden we elkaar bemoedigen.

's avonds at ik samen met andere gasten op het dak en zongen we samen wat liederen, die ik met mijn ukelele kon begeleiden. Die avond zou ik mee gaan doen met een gebedswandeling door de oude stad, maar we konden de groep niet vinden en zo gingen Leo en ik samen richting Kotel (Klaagmuur).

Onderweg en ook bij de Klaagmuur kwamen we nog wat bekenden uit Nederland tegen. Terwijl we door de grote houten soeka liepen, die daar was opgebouwd en ik probeerde de teksten in het Hebreeuws te lezen, begroette ik ook de aanwezigen. In de hoek was een groepje vrouwen met kinderen en een vrouw stond op en zei me, dat toeristen daar niet welkom waren, het was een synagoge! Ze had de publieke soeka dus voor zich zelf geclaimd als privé synagoge. Ik zei haar geen toerist te zijn. Er was een tussenschot en aan de andere kant stond een man in mooie witte kleding. Het was Sjomryahu en hij was op latere leeftijd tot geloof gekomen en hij was nu een rabbi met inmiddels veel cohanim (priesters) in zijn familie. Met hem begon ik een gesprek, wat al gauw ging over allerlei teksten in de Tenach (O.T.), die wijzen op het nieuwe verbond en op de Messias en ik kon veel met deze man delen; ik ervoer Gods leiding, dat ik de teksten heel gemakkelijk kreeg. Aan het eind dankte hij me en gaf aan, dat ik hem veel stof tot nadenken had gegeven.

Terug in het hostel, was de keuken vol met Nederlanders, o.a. Timo, die ik ken uit het Elim huis van gebed en ik kon hem bemoedigen met hetgeen ik de vorige dag had gehoord.

De volgende dag was het weer sjabbat en ging ik naar een Baptisten kerk aan de Narkisstreet, waar ik een vriend hoopte te ontmoeten, maar die was er niet. Wel ontmoette ik andere bekenden. In het Independence park zou ik andere gasten uit het hostel treffen. Terwijl ik wachtte en wat op mijn ukelele speelde, werd ik hierin bemoedigd door een passerende Orthodoxe Jood.

Toen later de groep uit het hostel kwam, sloten zich anderen bij ons aan. We hebben sjofar geblazen, samen gegeten, gezongen en gedeeld. Ook kwam iemand langs die deelde over een visioen, die hij had ontvangen en hoe God hem had duidelijk gemaakt, dat de problemen zoals we die zien in het Midden-Oosten nog maar een begin is van de moeilijke tijd, die aanstaande is. We hebben allen het verlangen, alleen in afhankelijkheid van onze Vader te zijn en in Zijn nabijheid te blijven. We waren daar echt als Juda en Efraïm (Jood en niet-Jood) samen en bestudeerden en deelden heel toepasselijk [Ezechiël 37](#) #

Later hebben we weer samen in het hostel gegeten.

Een dag later (zondag) had ik hier mijn eerste ervaring met uitdrijven van demonen, waarbij ik gevraagd werd door een broeder (gast hostel) en leerde ik hoe door manifestatie en door de lichaamstaal van de betrokkene, welke demonen nog aanwezig waren en bleek ik de juiste woorden te krijgen. Bijzonder was, dat ik even later in de keuken het Zuid-Afrikaanse echtpaar Cynthia & Malcolm trof, waarvan ik wist, dat Cynthia actief is binnen de Lydia vrouwen gebedsbeweging. Ik had gemerkt, dat de bezeten vrouw yoga niet los wilde laten. Nu kon ik hen vragen hier met mij voor deze vrouw te bidden. Het bleek dat Cynthia juist t.b.v. de gebedsbeweging studie van yoga had gemaakt en zij bad met autoriteit en bewogenheid voor haar. Later die ochtend was ik in het Ben Hinnom dal en maakte nog iets van de aanbidding van het [Int. Christian Zionist Center](#) mee. Ook hier trof ik weer bekenden. De geregistreerde bezoekers hadden een lunchpakketje gekregen, waarin o.a. een bakje olijven met augurk. Ik kreeg een aangeboden en later ontdekte ik in kartonnen lunchdoosjes nog veel van deze bakjes en besloot deze mee te nemen naar het hostel. Een Aziatische zuster zag dit en bood mij 5 complete lunchpakketjes aan, die waren over gebleven. Dus deze achter op mijn fiets gebonden in een plastic zak en vervolgens naar het hostel gebracht. Ook deze kon ik weer verdelen onder hostel gasten.

Toen ik later in het dal terugkeerde zag ik een mooi beeld, waar ik [een video](#) van maakte. Pas toen ik het later op mijn laptop scherm zag, zag ik de profetische betekenis.

Klik op foto voor bijzondere video

Jan Willem v.d. Hoeven van het ICZC was 3 jaar geleden begonnen met het houden van aanbiddingsdiensten in dit dal, nadat hij veel jaren daarvoor dat ook al eens gedaan had. Volgens zijn visie wordt dit dal, wat eeuwenlang vervloekt was vanwege de vele afgoderij en kinderoffers aan Moloch [zie [Jeremia 7: 30-34](#)] # hersteld; zie ook [Jeremia 31:40](#) #

Een dag later (maandag) ging ik de dagreis naar Samaria meemaken. Deze wordt jaarlijks georganiseerd door CFOIC ([Christian Friends of Israeli Communities](#)) en het doel is Bijbel gelovigen te verbinden met de bewoners van Judea en Samaria, die vanwege de Bijbelse beloften en doordat God deze weer terug onder Israëls bestuur heeft gebracht hier onder moeilijke omstandigheden wonen. Het is een mooie manier deze mensen te bemoedigen. Ook nu trof ik weer mensen, die ik elk jaar tijdens deze reis ontmoet. Er was ook een Israëlitische jongeman bij, die me tijdens de lunchpauze vroeg naar een zekere Henk, toen hij hoorde, dat ik uit Nederland kwam.

Ja, zei ik hem, dat is mijn vriend en degene, waar ik momenteel logeer. Hij was stomverbaasd, want het bleek inderdaad om dezelfde te gaan; hij had hem eerder in een hostel ontmoet!

's Avonds was er nog een concert van Tomer en Alexandra voor het hostel en heb ik zelf ook nog wat liedjes gezongen.

Dinsdag was ook de dag van de Jeruzalem mars, waarin behalve veel Israëlitische organisaties ook duizenden gelovigen uit heel de wereld meelopen met mooie vlaggen, banieren en veel kleurige kleding, om zo ook het Israëlitische volk te bemoedigen. De mars startte als gebruikelijk in het Dan Sachar park en daar was 's morgens al een programma met allerlei kinderactiviteiten en dans en muziek groepen. Ook kreeg ik weer een lunchpakket aangeboden door de Leumi bank.

Ik begreep, dat er dit jaar 25% toename was van de geregistreerde deelnemers en dat is een bijzonder getuigenis, waar de toeristen voor een groot deel weg bleven. Via deze link nog een [video impressie van de mars](#).

Woensdag nog met diverse gasten mooie gesprekken en nog gebeden. Vervolgens naar het Hinnom dal, waar ik nog een stukje getuigenis hoorde en nog een ontmoeting had met Esther Korson. Ook ontmoette ik nog verschillende andere bekenden. Die dag ging ik terug via Tel Aviv-Yafo, waar ik mijn fiets achterliet om de volgende ochtend vroeg het vliegtuig richting NL te nemen.

Nederlandse deelnemers. klik op foto voor videoclip

Een aantal geestelijke zegeningen, die ik hier mocht ervaren:

- Grote verscheidenheid in afkomst, cultuur, leeftijden en maatschappelijke situatie en toch een heerlijke eenheid door geloof in Jesjoea en allen met hetzelfde verlangen om te leven naar Zijn normen, zoals in de Bijbel verwoord. Niemand had zo'n groep bij elkaar kunnen brengen voor deze tijd. Al zou ik het hostel niet uit zijn geweest, zou het nog zeer geslaagd zijn.
- # [Handelingen 2](#) ervaring; zoals de eerste gemeente na Pinksteren functioneerde.
- Illustratie van Gods voorziening als we straks niet meer kunnen kopen of verkopen # [\(Openbaring 13\)](#); ik had er wel over gehoord en gelezen, maar ervoer het nu persoonlijk!
- De gezinnen met kinderen in het hostel brachten extra vrolijkheid en leven.
- Regen al voordat er om werd gebeden.
- Beeld van herstel in het Ben Hinnom dal: vloek wordt zegen.
- Gods voorziening ruimschoots ervaren: cake, vruchten, olijven, lunchpakketten, maaltijden.
- Alle ontvangen zegeningen met anderen te delen gaf enorme voldoening en zegen en vervolgens zegende God me op nog grotere wijze in alle maaltijden, die ik samen met anderen mocht gebruiken.
- Op verschillende wijzen mogen genieten van Israëlische gastvrijheid.
- Steeds meer gaat ook in Israel het inzicht leven, dat niet alleen Juda thuiskomt, maar ook Efraïm (de 'verloren' 10 stammen). Volgens [Ezechiël 37](#) worden het huis van Juda en het huis van Efraïm samen tot één volk en tot één koninkrijk. JHWH zal hen reinigen en tot één volk maken, waarvan Hij de Koning is.

Zon boven het Yafo-plein->

Een gezellige drukte op Yafo street

